

РЕШЕНИЕ

№ 13080

гр. София, 14.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в
публично заседание на 26.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **482** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК). във връзка чл. 84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) .
Образувано е по жалба Я. А. Ш., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № 12756/06.12.2024 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което му е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.
В жалбата са наведени оплаквания, че административният акт е незаконосъобразен поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Излагат се доводи, че анализът на изложената в решението обстановка в С. е формален и не кореспондира с личната му бежанска история. Счита, че са налице основателни опасения за живота и сигурността му, както и че ще бъде преследван ако бъде върнат в С.. Счита, че органът не е изследвал обстоятелството относно последното му местоживее в С. и региона на страната, в който евентуално ще бъде върнат. Излага доводи, че в оспорения административен акт липсва каквото и да било изследване на възможността му да пътува до конкретно посочения регион на С. в настоящия момент. Моли решението да бъде отменено със законните последици от това.
В проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият редовно призован, се явява лично и се представлява от назначения от съда служебен защитник адв. Б. К.-А., която поддържа жалбата. Моли да бъде постановено решение, с което да бъде уважена жалбата и да бъде върната преписката на административния орган за ново разглеждане. Не претендира разноски.
Ответникът, председателят на ДАБ, редовно призован, представлява се от ст. юрк. Х., който оспорва жалбата. Представя справка от 14.03.2025 г., като моли да бъде потвърден оспорения АА, т.к. лицето не отговаря на условията на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Моли да бъде отхвърлена жалбата

като неоснователна.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител за участие в производството по делото.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало с молба, рег. № УП6992/26.08.2024 г. (л. 54) за международна закрила, подадена от жалбоподателя до ДАБ при МС. На същия ден е съставен регистрационен лист (л. 51), в който е отразено, че кандидатът Я. А. Ш. е гражданин на С., [дата на раждане] в [населено място], с постоянен адрес: С., [населено място], обл. Р., арабин, мюсюлманин-сунит, женен, начално образование, разносвач на храна, с адрес в [населено място], [улица], № 270. Личните му данни са установени от декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ (л. 47).

Съставена е Евродак дактилоскопна карта № [банкова сметка] от 26.08.2024 г. (л. 49). Кандидатът е запознат срещу подпис на 26.08.2024 г. (л. 50) с указания относно реда за подаване на международна закрила, който ще следва, за правата и задълженията на чужденците, търсещи международна закрила, както и допълнение към нея (л. 41), както и информация за задълженията на чужденците, настанени в центровете на ДАБ (л. 42). Запознат е още срещу подпис на същата дата и с информация за обработване на лични данни на чужденци, търсещи закрила (л. 44).

П. е и декларация за съгласие за събиране на информация (л. 46).

Изискано е становище от ДАНС (л. 37) по подадената молба, и с писмо вх. № М-16088 от 02.10.2024 г. (л. 31) е дала отговор, че не възразява да бъде дадена закрила, в случай, че чужденеца отговаря на условията по ЗУБ.

На 26.08.2024 г. до Я. Ш. е изпратена и покана за провеждане на интервю (л. 48).

На проведеното на 12.09.2024 г. интервю, за провеждането на което е съставен от протокол с рег. № УП6992/12.09.2024 г. (л. 32-36) с участието на преводач, кандидатът е заявил, че е напуснал С. през август месец 2024 г., като е заминал за Турция, като след престой от 3 дни на турска територия и след това в края на август влиза в Република България, като е прескочил със стълба теленото ограждение, вървял е пеша първо и после с кола е дошъл до [населено място] и се е предал. Чуждият гражданин мотивира молбата си за международна закрила заради войната и влошената обща обстановка там. Разказва, че няма сигурност там, не е спокойно има само проблеми. Пояснява, че е напуснал основно заради казармата, защото искат да отиде да служи. Разказва, че в неговия район няма сигурност има проблеми между кюрдите и опозицията. Посочва, че има военни действия и невинните хора умират. Заявява, че не може да се премести на друго място, защото се контролира от режима и има и война и не може да се движи спокойно. Твърди, че 100 % ще го вземат да служи в казармата. Посочва още, че финансовото му положение не позволява семейството му да напусне и то С.. Продал е земя за да тръгне за България. Посочва, че района му по местоживеене е под контрола е на кюрдите и опозицията, а от другата страна режима. Заявява, че лично него никой не го е заплашвал. В заключение чуждият гражданин посочва, че не може да се върне в страната си на произход, защото има война и няма бъдеще, няма никакви права там и ако отиде има риск за него да умре ако го вземат в армията. За себе си молителят споделя, че не е бил арестуван и осъждан никога, не е имал проблеми заради това, че е арабин, не е имал проблеми заради религията. Декларирал е, че не е участвал никога във въоръжена групировка.

В административната преписка е налице заповед за налагана на ПАМ (л. 55), приемо-предавателен протокол (л. 56), амбулаторен лист (л. 39), формуляр за идентификация и оценка на нуждите (л. 40), заявление за продължаване срок на валидност на регистрационна карта (л. 10) и

декларация семейно и имотно състояние (л. 9).

Със становище рег. № УП6992/02.12.2024 г. от младши експерт в отдел „ПМЗ- кв. В.“ до председателя на Държавна агенция за бежанците на Министерски съвет е направено предложение на чужденеца да му се откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут (л. 21).

С оспореното в настоящото производство Решение № 12756/06.12.2024 г. председателя на ДАБ-МС, на основание чл. 75 , ал. 1, т. 2 и 4, вр. с чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Я. А. Ш.. Приел е, че по отношение на кандидата не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, а именно: по причини основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Счел е, че сирийският гражданин не е направил релевантни твърдения за осъществено спрямо него преследване от страна на държавата, от партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия, или от недържавни субекти, включително международни организации, като същите не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследване. Според АО кандидатът не е аргументирал наличието на основателни опасения от преследване по изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ причини: раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, поради което не са налице субективния и обективния елемент за прилагане на цитираната правна норма. АО е приел, че чужденеца не е имал проблеми от етнически, религиозен или политически характер.

Според решаващия орган, чужденецът не изтъква никакви лични опасения от преследване нито в страната си на произход – С., както и не е заявил, че спрямо него, държавата му на пребиваване или друг недържавен субект на когото държавата не може или не желае да противодейства е предприел някакви действия, които да са релевантни на преследване. АО е счел, че конкретни действия на преследване срещу сирийския гражданин не са осъществени, както и не са установени срещу него да са налице посегателства, чиято системност и мащаб достигат до границата на преследване. Приел е, че в твърденията му не съдържат и информация за осъществено спрямо него преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ и риск от бъдещо такова.

Не са заявени дискриминационни и други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване, както и други релевантни причини или обосноваващи опасения за преследване - не е осъждан и не е бил преследван от официалните власти в С., не е бил заплашван или преследван по етнически или религиозни причини в държавата си произход. АО е приел, че чужденецът не е заявил наличието на конкретно събитие, поради което е избрал да напусне страната си по произход. От заявените в хода на административното производство факти и обстоятелства, АО е приел, че не се доказва наличие на преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение, както и липсват законовите предпоставки за предоставяне на статут на бежанец, предвидени в чл. 8 от ЗУБ, поради което искането в частта за предоставяне на статут на бежанец е отхвърлено като неоснователно.

Не са установени и основанията за закрила по чл. 9, ал. 1, т. 1-2 ЗУБ. Молбата е разгледана и във връзка с възможността за прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ – предоставяне на хуманитарен статут при наличие на тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие, в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт в страната на произход на кандидата. Твърдения, релевантни с горепосочената норма от ЗУБ сирийският гражданин не е направил. Въз основа на заявеното от него, АО е направил извод, че той е бил принуден да напусне или да остане извън страната си на произход по причина на реална опасност

от смъртно наказание или екзекуция, изтезание, нечовешко или унизително отнасяне или наказание. В тази връзка АО е приел, че бежанската история на чуждия гражданин не е подкрепена от доказателства в този смисъл.

На следващо място АО е направил извод, че Я. А. Ш. не е напуснал страната си по произход, поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, не са налице и данни, че търсещият международна закрила е заплашен от изтезание или нечовешко или унизително отнасяне или наказание, тъй като не е заявил наличието на проблеми, както с официалните власти, така и с която и да било групировка на територията на С.. Спрямо сирийския гражданин не съществува и бъдещ или евентуален риск от тежки посегателства, поради което не са налице законовите предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ.

След извършен анализ на информацията за обстановката в С., изложена в справка вх. № ЦУ-1841/23.08.2024 г. (л. 26) и справка вх. № ЦУ-1850/27.08.2024 г. (л. 22) изготвени от дирекция „Международна дейност“, ДАБ при МС, АО е приел, че не се установяват и разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 30 януари 2014 г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл. 15, б. „в“ от директива 2004/83/ЕО, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

От справка с вх. № ЦУ-1841/23.08.2024 г. е установено, че сирийското правителство (режимът на Б. А.) контролира над 60% от общата територия на страната, включително центъра, средиземноморското крайбрежие и южната част. Освен това всички големи градски зони, включително най-големите градове Д., Х., Х. и Х., са разположени в контролираната от правителството зона. Контролът се осъществява с помощта на различни вътрешни сили за сигурност, а свързаното с конфликт насилие е спорадично. Зоните под контрола на кюрдските Сирийски демократични сили (Syrian Democratic Forces, SDF) понастоящем включват големи части от провинциите Д. ал Зор, Р., Х. провинция Х., или общо около 25% от територията на С.. Същевременно, чрез партньорските си неправителствени организации ВКБООН предоставя правни услуги на вътрешно разселени лица, завърнали се бежанци и приемни общности, както и на търсещи закрила лица и бежанци.

От справка с вх. № ЦУ-1850/27.08.2024 г., изготвена от дирекция „Международна дейност“, ДАБ при МС е установено, че провинция Р. се намира в северната централна част на С. и има международна граница с Турция на север и граници на запад с провинция Х., на изток с Х. и Д. ал Зор, а на юг с Х. и Х.. Провинцията е разделена на три окръга, Р., Т. и Т. А.. Според анализ, публикуван от Института за Близкия изток (Middle East Institute, MEI) етническите араби, свързани с местните племена, формират 90% от населението на Р., а останалите 10% са други етнически групи, включително кюрди, туркмени, черкези и арменци. По-голямата част от арабското население на Р. са мюсюлмани-сунити, а по-голямата част от населението и ресурсите на провинцията се намират в райони, контролирани от Сирийските демократични сили (SDF). Р. е първата провинция, която сирийското правителство губи напълно, а в края на декември 2013 г. организацията "Ислямска държава" (ИД) поема контрола над града. На 29 юни 2014 г. ИД обявява съществуването на "халифат" със столица в [населено място]. Към края на 2016 г. международните коалиционни сили започват офанзива срещу ИД в Р. и през 2017 г. провинцията преминава под контрола на Сирийските демократични сили (SDF). След воденото от Турция нахлуване в Североизточна С. през октомври 2019 г. Сирийската национална армия (SNA), заедно с турските въоръжени сили, започват да контролират т. нар. "безопасна зона", установена между Т. А. (провинция Р.) и Р. ал А. (провинция Х.). През декември 2019 г. руски войски се разполагат в

Р. след споразумение със SDF, за да гарантират безопасността след напускането на американските сили. Русия, в сътрудничество с официалното сирийско правителство, също така разполага сили до язовира "Т.", разположен на река Е., западно от [населено място]. През референтния период кюрдските Сирийски демократични сили и Отряди за защита на народа (SDF/YPG) контролират около половината от територията на провинция Р., включително едноименната столица. Сирийската национална армия (SNA) действа в зоната на операция "Извор на мира", в северната част на провинцията под турски контрол. Официалният сирийски режим и неговите съюзници контролират южните части на провинцията, като силите на А. получават разрешение от SDF да преминават между контролираните от тях територии и тези, които се намират под кюрдски контрол. Правителствените войски, съвместно с руските сили, поддържат присъствие по сирийско-турската граница и по фронтовите линии между контролираните от кюрдите и контролираните от Турция райони. Руските сили присъстват в контролираните от правителството на А. региони на провинция Р. и в ограничена степен в зоните под контрол на SDF. Ирански позиции са разположени по линията на контакт между териториите, контролирани от SDF, и тези, държани от правителството на А., а групировката "Ислямска държава" (ИД) има присъствие в контролираните от официалния режим южни зони на провинция Р.. [населено място] все още бавно се възстановява от разрушенията, причинени от битката, довела до поражението на ИД през октомври 2017 г., като много сгради остават сериозно повредени. Според местен жител голям брой сгради са възстановени след 2017 г., но тогава усилията за реконструкция се забавят, поради обезценяването на сирийската лира. Що се касае до ситуацията със сигурността, през периода 1 август 2022 г. - 28 юли в провинция Р. са регистрирани 751 инцидента със сигурността, от които 125 са определени като „битки“, 450 са „експлозии/дистанционно насилие“, а 176 инцидента „насилие срещу цивилни“. Инциденти със сигурността са регистрирани във всички окръзи на провинцията, като най-високият брой (436, 48 от които "насилие срещу цивилни") е документиран в окръг Т. А.. През 2021 г. Сирийската мрежа за човешки права (Syrian Network for Human Rights, SNHR) регистрира 84 смъртни случая на цивилни в провинция Р., а през 2022 г. докладваните цивилни жертви са 27. В периода август 2022 г. - юли 2023 г. същата организация документира 20 смъртни случая на цивилни лица, а в периода август - ноември 2023 г. жертвата е една. Към м.май 2022 г. в провинция Р. пребивават 159 827 вътрешно разселени лица, 108 302 от които се намират в едноименния окръг.

С оглед на съдържащата се информация в посочените справки, АО е приел, че не може да се направи обоснован извод, че в момента е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт на територията на цялата страна, по смисъла заложен в международното право, при който безогледното насилие в страната достига до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че молителят поради самият факт на пребиваване, е изложен на реална опасност да претърпи лични заплахи. От анализа на цитираната информация, АО е заключил, че въпреки оценяването на положението в някои части на страната като несигурно и напрегнато, не следва насилието във всички части на държавата да се определя като безогледно. Атаките от страна на действащите в някои райони опозиционни групировки са спорадични актове на насилие и като такива не могат да се оценяват като въоръжен конфликт. Инцидентите в страната имат определени цели, като например нападения над специфични военни обекти, но не са в състояние да предизвикат масов ефект. АО е приел, че сирийското правителство и сирийските демократични сили, посредством различни техни многочислени, добре функциониращи и структурирани сили за сигурност, контролират почти цялата част на страната, като този контрол не е от временен а от постоянен характер, като контролът се характеризира с устойчивост и ефикасност. Заключил е, че не трябва да се очаква, че като и да е правителството може да

гарантира сигурност на всички граждани дадената страна.

АО е приел, че въпреки наличието на нестабилност по отношение на сигурността в части от [населено място], нивото на безогледно насилие в конкретното населено място не е изключително. Според АО за Я. А. Ш., като алтернатива на възможността да се върне в мястото и района му на постоянно местожителство, е и възможността да се установи в множество от зоните на страната, в които не е налице безогледно насилие, контролираните от правителствените сили, включително най-големите градове Дамакс, Х. и Х., или контролираните от кюрдските сили големи части от провинциите Д. Алзор, Р., Х. и части от провинция Х..

От изложеното АО е направил извод, че за Я. А. Ш. не съществува реален риск от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, поради което искането за международна закрила и в тази част е приел за неоснователно.

На последно място в АА е прието, че по отношение на чуждия гражданин се установяват положителни предпоставки и липсват данни за отрицателни предпоставки по чл. 9, ал. 4 и 5 от ЗУБ. За него липсват предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, тъй като не е заявил член на неговото семейство да има предоставена международна закрила в Република България, както и не са налице и условията за хуманитарен статут по други хуманитарни причини (чл. 9, ал. 8 от ЗУБ), тъй като той не се позовава на причини от хуманитарен характер, поради което искането и в частта за предоставяне на хуманитарен статут е отхвърлено като неоснователно.

Процесното решение е връчено на жалбоподателя на 31.12.2024 г., а жалбата срещу него е подадена до Административен съд София – град на 10.01.2025 г.

Като част от административната преписка са представени справка вх. № ЦУ-1841/23.08.2024 г. (л. 22) и справка вх. № ЦУ-1850/23.08.2024 г. (л. 26) от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС, по отношение на Сирийската арабска република относно състояние на сигурността в районите на И., Р., Х. и Х., както и какви въоръжени групировки действат в посочените региони.

В хода по делото е представена справка вх. № МД-02-159/14.03.2025 г. и на Дирекция „Международна дейност“ – ДАБ относно актуалното положение в С. (л. 70).

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от лице имащо правен интерес от оспорването на процесното решение, в законоустановения срок. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган – председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет на осн. чл. 48, т. 1 от ЗУБ. Решението е издадена в писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно прилагане на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

От приетите по делото доказателства се установява, че жалбоподателят е информиран писмено, на разбираем за него език, за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 ЗУБ). Своевременно и надлежно е уведомен за датата на насроченото интервю, по време на което му е била дадена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си на заявления от него език, като за целта е бил осигурен превод. Видно от представения протокол от проведеното интервю, то е проведено на заявления от кандидата език, който изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. В съответствие с изискването на чл. 73 ЗУБ, молбата е била разгледана индивидуално, като на кандидата е била дадена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно и не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи

доказателства в подкрепа на твърденията си.

Обжалваното решение е издадено и в съответствие с материалния закон.

Изложеното определя спора като материалноправен относно наличие на основания за предоставяне на международна закрила по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ въз основа на елементите от личната бежанска история на кандидата, обсъдени съобразно актуалната ситуация в страната му на произход.

Съгласно чл. 8, ал. 1 ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Понятието "преследване" е дефинирано в чл. 8, ал. 4 и ал. 5 от с.з., като нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, като съгласно ал. 5 действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация, включително наказания за отклонение от военна служба, която би довела до извършване на деяния по чл. 12, ал. 1, т. 1-3. Наличието и основателността на опасенията следва да се преценяват с оглед представените в бежанската история на кандидата за статут конкретни данни, като се отчете произхода на преследването, дали то води до нарушаване на основни права на човека, както и закрилата, която може да се получи от държавата по произход.

Посочените мотиви по време на проведеното от ДАБ интервю и заявените лично от оспорващия в открито заседание, настоящият състав намира, че не са от кръга на обстоятелствата по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, поради което не е налице основание за предоставяне на бежански статут.

В настоящия случай правилно административният орган е преценил, че при проведеното с жалбоподателя интервю не се установява спрямо него да е било осъществено визираното в чл. 8, ал. 1 ЗУБ преследване, релевантно за предоставянето на бежански статут, а и самият той не е заявил конкретни обстоятелства, въз основа на които да може да се направи извод за опасение от преследване, основано на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Ето защо преценката на административния орган, че изложените от кандидата мотиви за напускане на страната му по произход не са правно значими за търсената защита, са напълно обосновани. Я. А. Ш. изрично не е заявил, че спрямо него, държавата му на пребиваване или друг недържавен субект на когото държавата не може или не желае да противодейства е предприел някакви действия, които да са релевантни на преследване. Такива заплахи не са били отправяни и към семейството му. Основните мотиви, които кандидатът за закрила изтъква за напускането на С., са липсата на сигурност, нестабилната обстановка в страната му, проблеми от финансов характер, трудно преживяване и желание да осигури семейството си и да си намери работа. Административният орган обосновано е приел, че чужденецът е напуснал С. без видима причина възползвайки се от факта, че в определен период от време на територията на страната му по произход е съществувал вътрешен въоръжен конфликт характеризиращ се с висока степен на безогледно насилие, че се намира в неблагоприятно външнополитическо отношение и изпитва трудности със спазването на човешките права, както и евентуалната му служба в армията.

В случая не се установява на оспорващия да са били нарушени основни човешки права до такава степен тежки по своето естество или повторяемост за да се приеме, че е налице преследване по смисъла на относимите правни норми. В действителност жалбоподателят не е бил заплашван,

върху него не е било оказвано насилие, не е осъждан и не е бил преследван от официалните власти, в т.ч. и по етнически или религиозни причини в С.. Член на неговото семейство няма признат в Република България статут на бежанец, което изключва възможността да му се предостави деривативен такъв статут съгласно чл. 8, ал. 9 ЗУБ. При това положение изводът на административния орган за неоснователност на искането на Я. А. Ш. за предоставяне на статут на бежанец се явява законосъобразен.

На следващо място, правилно е прието, че в случая не са налице и материалноправните предпоставки по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут. Материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут са установени в нормата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Според чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Правилно административният орган е приел, че няма основания да се приеме, че жалбоподателят е напуснал С. поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия от официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Твърдения за обстоятелства от характера на тези по чл. 9, ал. 1, т. 2 - изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, молителят не е направил.

В решението са разгледани и обстоятелствата по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, съгласно която хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изцяло в синхрон с чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. /отм. с Директива 95/2011/ЕО/ относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила.

В разпоредбата на чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за статут се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. Това изискване е изпълнено, тъй като административният орган е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с държавата по произход на лицето, търсещо закрила, конкретно предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно общото правило на чл. 35 от АПК, решението е издадено при изясняване на обстоятелствата от фактическа страна. Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход по отношение наличието на обстоятелствата по чл. 9, ал. 1 ЗУБ е датата, когато съдът се произнася по случая. В тази връзка в хода по делото е представена актуална справка за ситуацията в С., която съдът съобрази при постановяване на настоящето съдебно решение, както и настъпилите по-късно събития на територията на страната по произход.

Видно от представената актуална справка с вх. № МД-02-159/14.03.2025 г. (л. 70) изготвена от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС по отношение на С. относно актуална политическа и икономическа обстановка се установява, че според изчисления на ВКБООН от 6

март 2025 г., считано от 8 декември 2024 г., 303 400 сирийци са преминали обратно в С. от съседни държави. Освен това, считано от 27 ноември 2024 г. и въз основа на най-новите данни на ВКБООН и ОСНА от 26 февруари 2025 г., 885 294 вътрешно разселени лица (ВРЛ) са се завърнали по домовете си. По отношение на вътрешното разселване, широкомащабно проучване на намеренията, проведено от ВКБООН, REACH и Клъстера за координация и управление на лагери показва, че един милион вътрешно разселени лица, живеещи в лагери и обекти в С. С., възнамеряват да се завърнат в районите си на произход в рамките на една година, 600 000 от тях дори преди края на лятото. Във връзка с политическите събития в С., Правният комитет за изготвяне на конституционната декларация заявява необходимостта от изготвяне на конституционна декларация за управление на преходния период в страната. Тази декларация има за цел да регулира преходната фаза, да определи правомощията на трите власти и да осигури стабилност и възстановяване. На 13 март 2025 г. временният президент на С., А. ал Ш., подписва конституционна декларация, обхващаща петгодишен преходен период, три месеца след като неговата ислямистка група сваля от власт Б. А.. В документа се казва, че ислямът е религията на президента, както и в предишната конституция, „ислямската юриспруденция е "основният източник на законодателството", а не "основен източник". Декларацията също така урежда разделението на властите и съдебната независимост и гарантира правата на жените, свободата на изразяване и свободата на медиите. Представители на бившия сирийски режим продължават да се помиряват и да уреждат статута си с временното правителство на страната. Военен персонал на бившия режим, лица, призовани за задължителна служба, се явяват в центрове за уреждане на статута в голяма численост в дните, откакто "Х. Т. ал Ш." обявява обща амнистия. На 21 декември 2024 г. Сирийският вестник Al Watan съобщава, че най-малко 34 000 бивши членове на режима на А. са подали заявления за уреждане на статута си в централите в осем провинции, като най-малко-20 000 от тези кандидати произхождат от "крепостите" на бившия режим в провинциите Л. и Т. Касае за пълна промяна на политическата ситуация С. и възможност за установяване на нов публичен ред и конституция, която да защитава всички малцинствени групи в страната.

Съдът счита, че гореизложената справка не се отразява върху изводите на председателят на ДАБ т.к. обстановката в С. остава нестабилна и непредвидима с оглед наложените международни санкции, но като цяло е подобрена сигурността в страната. В тази връзка, независимо че административния орган е формирал волята си въз основа на различна от установената към момента фактическа обстановка, по аргумент от чл. 142, ал. 2 АПК, с оглед изложеното по-горе и предвид личната бежанска история на жалбоподателя, съдът счита, че закона е приложен правилно.

Тук следва да бъде посочено, че на основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека. Приетата по делото справка е изготвена от компетентен орган, в кръга на правомощията му, представлява официален свидетелстващ документ и обвързва съда да приеме за доказани фактите, удостоверени с нея, ако същите не се оборват чрез други надлежни доказателства, каквито в случая не се представят, нито се сочи техният източник, за да се събират.

Доказателствата от така посочената справка на отдел „Международна дейност“ на ДАБ при МС от 14.03.2025г. е последваща на посоченото в хода по същество от адв. Б. А. становище на ВКБООН от 16.12. 2024г. /публикувано непосредствено след промяната на режима в С./ и в този смисъл съдът счита, че с оглед датата на издаването на справката от 14.03.2025г., същата представя възможно най-актуалното положение в страната на произход на жалбоподателя, поради

което и изводите следва да бъдат съобразени именно с нея. В този смисъл е и становището на ВКБООН-препоръката в него, е „до надеждна информация, която да позволява оценка“ на ситуацията.

Личните мотиви на Я. А. Ш. да остане в България не могат да бъдат оценени като хуманитарни по смисъла на чл.9, ал.8 от ЗУБ, както правилно е приел административният орган.

Съдът, предвид изложеното, тъй като няма основания да се предполага, че ще бъде преследван на основанията по чл. 8 от ЗУБ, в това число и изтъкнатите подробно в жалбата по чл. 8, ал. 5 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец, нито са налице основания по чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, то оспореното решение е правилно като краен резултат и при изменената обстановка в С..

Последното мотивира извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

С оглед липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от чл. 81 ГПК във връзка чл. 144 АПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Така мотивиран, на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Я. А. Ш., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № 12756/06.12.2024 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което му е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.